



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Remedia contra Avaritiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49251)

Non tibi, sed Ipsi, honor iste defertur. Denique si ex sanctitate oriatur superbia, quærat, an is, qui centum milliarum lentorum deberet Principi & unicum tantum obolum solvisset, merito superbiret? atqui si omnes actus Sanctorum eliceremus, nec obolum quidem solvissemus juxta ipsius Christi testimonium dicentis: Cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite, Servi inutiles sumus. Item quærat, an merito superbiret Adolescens, qui ex mille constructionibus suarum sine solæcismo fecisset? atqui ex mille operibus nostris unum navo caret.

IV. Hortetur, ut Christum Crucifixum semper ob oculos habeat, & quasi dicentem audiat: Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde.

Remedia contra Avaritiam.

I. Jubeat considerare malitiam avaritiæ; nam avaritia nihil est scelestius, teste Ecclesiastico, & juxta S. Paulum avaritia est simulacrorum servitus. Item radix est omnium malarum cupiditatum, quam quidam appetentes erraverunt in fide; & inferuerunt se doloribus multis. Tales inciderunt in laqueos diaboli, ut experti sunt infelix Judas, Giezi, & Euzebius ille; cujus cor post mortem inventum est in arca, ut & ille, qui pecuniam lenti in asperam devorans suffocatus est: item Reginerus Misniæ Episcopus, qui in cubiculo inventus est mortuus ruptis cervicibus thesauro suo incubans. Item dives, cujus anima à nigris Equitibus ad tartara raptata est.

II. Considerare jubeat vitæ brevitatem, illaque Christi verba sibi applicare: Stulte, hæc nocte animam tuam reperes à te, & quæ parasti, cujus erunt? an non stultus esset, qui in Indiam proficiscens, & mox reversurus, ibi palatia extruere, aliásque opes, quas inde auferre non liceret, congereret? an si totus esset in iis opibus comparandis, quas sciret in patria nihil æstimari? an non stultus foret Viator, qui itinere suo prope absoluto de magno viatico cogitaret? atqui hæc omnia avari faciunt.

III. Hortetur ad veras divitias, scilicet bona opera & virtutes, comparandas; quas neque fures effodiunt, nec tunc demolitur, nec ærugo consumit; quæ ad omnia sunt utilis, quibus vera beatitudo & regnum cæleste emitur; quæ faciunt

labore acquiruntur: cum magno solatio & securitate possidentur: & cum inexplicabili voluptate in alterum orbem avehuntur.

IV. Ostendat illi, quantarum curarum & damnorum tam corporis, quàm animæ causa sit avaritia; quis autem ultrò se in spinas conjicit? quæ avis in laqueos inviolaret, si periculum mortis nõsset? quis non detestaretur illos homines, qui ad idololatriam incitarent, suaderentque, ut ejecto Christo ex ciborio lutum aut pecunia substitueretur? quis crumenam suam luto repletam loco pecuniæ non doleret? quis non dolet, si falsam pecuniam in magna quantitate sibi ab alio datam advertit? quis Operarius non recusat laborem, ob quem nullum aliud præmium quàm laqueum, quo in patibulum suspendendus traheretur, sperare posset? atqui hæc omnia avaris conveniunt.

V. Jubeat sæpe meminisse, quòd melius sit modicum justo super divitias peccatorum multas: quòd non sit inopia timentibus eum: quòd magnus sit quæstus pietas cum sufficientia: quòd optimæ literæ censuales sint illa Christi promissio: Quærite primùm regnum DEI, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis.

Remedia contra Invidiam.

I. Jubeat bene considerare, quòd per nullum vitium homo Diabolo sit similior, quàm per invidiam: unde fit, ut sicut erga diabolum nemo bene afficitur, nemo compatitur, omnes oderunt, ita eodem modo homines erga invidum se habeant.

II. Jubeat perpendere, quantorum malorum causa multis invidia fuerit; id colligere poterit ex cæde Caini, venditione Josephi, persecutione Davidis à Saule, morte Christi per invidiam procurata, imò totius humani generis perditione; nam invidia Diaboli mors introivit in orbem terrarum, teste Salomone, si ergo Parentis nostri occiforem in domum nostram non admitteremus, vel certè ibi latentem totis viribus expelleremus, & Judici traderemus, aut, si liceret, ipsi occideremus, an non multò magis invidiam ex domicilio cordis excludamus, quæ utrumque Parentem nostrum, Christum scilicet, & Adamum occidit?